

2008. március 1-jén benyújtott kereset – MasterCard és társai kontra Bizottság

(T-111/08. sz. ügy)

(2008/C 116/47)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: a MasterCard Inc. (Purchase, Egyesült Államok), a Mastercard International Inc. (Purchase, Egyesült Államok) és a Mastercard Europe SPRL (Waterloo, Belgium) (képviselők: B. Amory, V. Brophy és S. McInnes, ügyvédek és T. Sharpe, QC)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek azt kérik az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- nyilvánítsa elfogadhatónak a jelen keresetet;
- semmisítse meg a határozat egészét, illetve másodlagosan semmisítse meg a határozat 3., 4., 5., és 7. cikkét;
- kötelezze a Bizottság a jelen eljárás költségeinek viselésére, ideértve a felperesek költségeit is.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperesek a 2007. december 19-én hozott C(2007) 6474 végleges bizottsági határozat (COMP/34.579 MasterCard-ügy, COMP/36.518 EuroCommerce-ügy, COMP/38.580 kereskedelmi kártyák (MasterCard) ügy) megsemmisítését, illetve másodlagosan a határozat a vele szemben előírt megoldásra vonatkozó különös rendelkezéseinek megsemmisítését kérik arra hivatkozva, hogy a Bizottság a határozat meghozatalánál tévesen alkalmazta a jogot, egyáltalán nem, vagy nem megfelelően indokolta a határozatot, valamint a tényekkel kapcsolatos mérlegelési hibát vétett. Ezen túlmenően a kereset a felperesek védelemhez való jogának a Bizottság vizsgálata során történt megsértésére hivatkozik. A felperesek különösen az alábbi jogalapokra hivatkoznak, amelyek az EK 229. cikkben, az EK 230. cikkben, valamint az EK 253. cikkben, továbbá a közösségi jog elvein alapulnak.

Először is a felperesek álláspontja szerint a Bizottság jogi és ténybeli hibát vétett azzal, hogy a) nem határozta meg megfelelően az EK 81. cikk (1) bekezdése és az EGT-megállapodás 53. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a versenykorlátozás mibenlétét, b) nem alkalmazott megfelelő kritériumot a fent hivatkozott rendelkezés alkalmazásának objektív szükségességének megállapítása tekintetében.

Másodszor is a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság jogi és ténybeli hibát vétett annak megállapításával, hogy a „MasterCard Payment Organisation” az EK 81. cikk (1) bekezdése és az EGT-megállapodás 53. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vállalkozások társulásának minősül, és ezért a határokon átnyúló bankközi díj és az ezzel kapcsolatos szabályok e társulás döntésének minősülnek.

Harmadszor a felperesek azzal érvelnek, hogy a Bizottság megsértett bizonyos lényeges eljárási követelményeket, és az általa előírt megoldás és végrehajtási intézkedések aránytalanok.

A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a Bizottság jogellenesen magas bizonyítási mércét követel az EK 81. cikk (3) bekezdés feltételeinek való megfelelés bizonyítása érdekében.

2008. március 11-én benyújtott kereset – Olasz Köztársaság kontra Bizottság és EGSzB

(T-117/08. sz. ügy)

(2008/C 116/48)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Olasz Köztársaság (képviselő: P. Gentili avvocato dello Stato)

Alperesek: az Európai Közösségek Bizottsága, Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSzB)

Kereseti kérelmek

- Az Olasz Köztársaság az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága előtt az EGSzB következő jogi aktusait támadta meg:
 1. az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság főtitkári munkakörére kiírt, 73/07. sz., az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* 2007. december 28-i C 316. A. számának kizárólag angol, francia és német változatában közzétett állás-hirdetést;
 2. az állás-hirdetésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* 2008. január 30-i C 316. A. számának kizárólag angol, francia és német változatában közzétett helyesbítését.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jogalapok és a fontosabb érvek hasonlóak a T-156/07. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben ⁽¹⁾ előadottakhoz.

A felperes az 1/58 rendelet és az EK 290. cikk hatáskörhiány miatti megsértésén kívül többek között az EK 12. cikknek, az alapjogi charta 22. cikkének, az EU 6. cikknek és az európai közszolgálat személyzeti szabályzata különböző rendelkezéseinek megsértésére, az indokolás elégtelenségére és hatáskörrel való visszaélésre hivatkozik.

⁽¹⁾ HL C 140., 2007.7.23., 42. o.